

توصیف میزان مشارکت دانش‌آموزان متوسطه اول شهر مشهد و بررسی عوامل روان‌شناختی مشارکت آنان در ورزش

مهلا روحبخش اجتماعی*^۱، سید محمد کاظم واعظ موسوی^۲، زهرا سلمان^۳

۱. کارشناسی ارشد، گروه روان‌شناسی ورزشی، دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران. (*نویسنده مسئول).

۲. استاد، گروه روان‌شناسی ورزشی، دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه جامع امام حسین، تهران، ایران.

۳. دانشیار، گروه رفتار حرکتی، دانشکده تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

*Email: (mahla.roohbakhsh71@gmail.com)

نوع ارائه: سخنرانی

چکیده

زمینه و هدف: هدف از پژوهش حاضر، سنجش میزان مشارکت دانش‌آموزان متوسطه اول شهر مشهد در ورزش و بررسی عوامل روان‌شناختی مؤثر در مشارکت آنان در ورزش است.

روش کار: این پژوهش بر روی ۳۸۶ دانش‌آموزان پسر و دختر ۱۵-۱۳ ساله مشهد به صورت همه‌گیرشناسی انجام شد. در این پژوهش از دو پرسشنامه خودگزارشی (شامل: اطلاعات فردی، سابقه ورزشی، میزان مشارکت در فعالیت‌های بدنی)؛ که به صورت تشریحی به آن پاسخ دادند و پرسشنامه استاندارد نگرش به ورزش تکفب استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج یافته‌ها نشان می‌دهد، (۷۵ درصد) از دانش‌آموزان شرکت‌کننده فعال و (۲۵ درصد) غیرفعال بودند. سهم پسران در مشارکت ورزشی (۱۰ درصد) از دختران بیشتر نشان داده شد. یافته‌های به دست آمده نشان داد، به ترتیب مهم‌ترین دلایل آنها برای مشارکت در فعالیت‌های بدنی عبارت است از: (سلامتی و آمادگی جسمانی، کسب لذت و علاقه، سلامت روان، سرگرمی و تفریح، قهرمانی و رقابت) و باتوجه به پرسشنامه نگرش تکفب بعد از آمادگی و سلامت جسمانی تداومات اجتماعی بیشترین دلیل مشارکت بود که دانش‌آموزان در پرسشنامه تشریحی به آن توجه زیادی نشان نداده بودند.

نتیجه‌گیری: باتوجه به تأکید نوجوانان بر سلامتی و آمادگی جسمانی باید برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری‌ها به شکل واقع‌بینانه و براساس عوامل درون فردی باشد، و بر سایر عوامل مؤثر که منجر به فعالیت‌بدنی و تداوم آن می‌شود، نیز توجه شود.

کلیدواژه‌ها: مشارکت ورزشی، دانش‌آموزان، عوامل روان‌شناختی